

Кишининг бир тутам куни тугаб, кеч тушди. Одам бирор иш қилиб эмас, ҳавонинг совуқлигидан чарчаб кетади. Одатдагидек, қизлар билан сұхбатдан кейин, уйкуга кетдик.

ОЧИҚ ҚОЛГАН ЭШИК

« ёхуд безовталик ортидаги ҳаловат

Эшикнинг қаттқаң тақиғи шақылышдан үйғонниб кетдім. Соатта қарадім — тунғы бир. Табиии, уйкум бүзгілігінан норизо бўлдим. Эшикнинг кўнғигроғинча ҳам бўларди-ку, шу пайтда одам уйда жимгина ухлаша бўлмайдими каби ўйлар билан эшикни очдим. Юкори қаватга яқинда кўчиб келган келининг ташвиши қўйёғасига кўзим тушгач, уйкум очилгандек бўлди.

У саломимга алик олгач, шоша-пиша сўради:

— Ойини қундузи қўрганимдингиз?

Аввалига туйкус берилган саводдан ҳайрон бўлдим. Келинчакнинг изоҳидан кейин вазиятни тушундим. Гап бизнинг ён томонимиздаги қўшнимиз, кекса оноҳон ҳақида бораётган экан. Ойининг ташки эшиги кия очиқ турар, ички эшикнинг ҳам очиқлиги кўриниб турарди. Тумрӯш ўрготи билан борган жойларидан кечкор қайтаттаги келинчакнинг ҳайрон бўлган. Кейин эшик кўнғигроғинчи чалишган, тақиғатишган. Ичкаридан ҳеч қандай овог бўлмагач, юкори қаватда қўшнимизни чакиришибди. Қўшия ярим кеңада безовта килгандаридан норози бўлиб эшигини очмаган.

Келинчак бу гапларни тез-тез, аммо бағасиғи гапириб берди. Ёнимдаги кизларнинг ойини қундузи қўрганларини, соппа-соғ эканлигини айтганимдан кейин, уйга киришга қарор қилдик. Эшикни очиб, уйга ёнди қадам қўйган ҳам эдик... ой ичкаридан тинчлики ўзи, дег чиқи келди. Бир зумда хавотиримиз тарқади. У кишининг айтишина, нарибалирни кузатгач, эшикни

Зумрад ФОЗИЛЖОН кизи.

Тафаккур гулшани ЁНИБ ТУРГАЙ ТОКИ УМР ЧИРОФИ...

Одамнинг нима қиласаттаги қараб, унинг кимлигини айтиб берса будади.

Г. ГЕГЕЛЬ.

Иккиланиши кучни йўқотиши демаклди.

О. БАЛЬЗАК.

Катънат пешона шўрини юади.

Г. ФЛОБЕР.

Арзимаган фам-гуссалар дарров тилга чиқади, чуқур қайғу эса унисизид.

СЕНЕКА.

Энг белаво қайғу уни ҳадеб ўйлайверишиди.

М. ЭБНЕР-ЭШЕНБАР.

Фаросатсиз одамнинг омади юришса ҳам актисиз бўлгани учун унинг тўклиги сурбетлика айланади.

ФЕОГНИД.

Ҳаёт уни ўрганадиган кишиларгагина ўргатади.

В. КЛЮЧЕВСКИЙ.

Асоссиз иш, нимага қаратилганидан қатъий назар, доимо инқизор билан тутгайди.

И. ГЁТЕ.

Бир қадар азигат кўшилмаган соғ бахт бўлмайди.

В. ШЕКСПИР.

Иш фикр учун эмас, фикр иш учун яралган.

Ф. ВОЛЬТЕР.

Хамма одамлар ҳам буюк иш қилишлари шарт эмас. Кўпичча оддий сабр-қароатнинг ўзи ҳам күч-қароатнинг буюк рамзига айланни мумкин.

Г. БУШНЕЛЛ.

Умид ҳеч қачон одам тўймайдиган бойликлари.

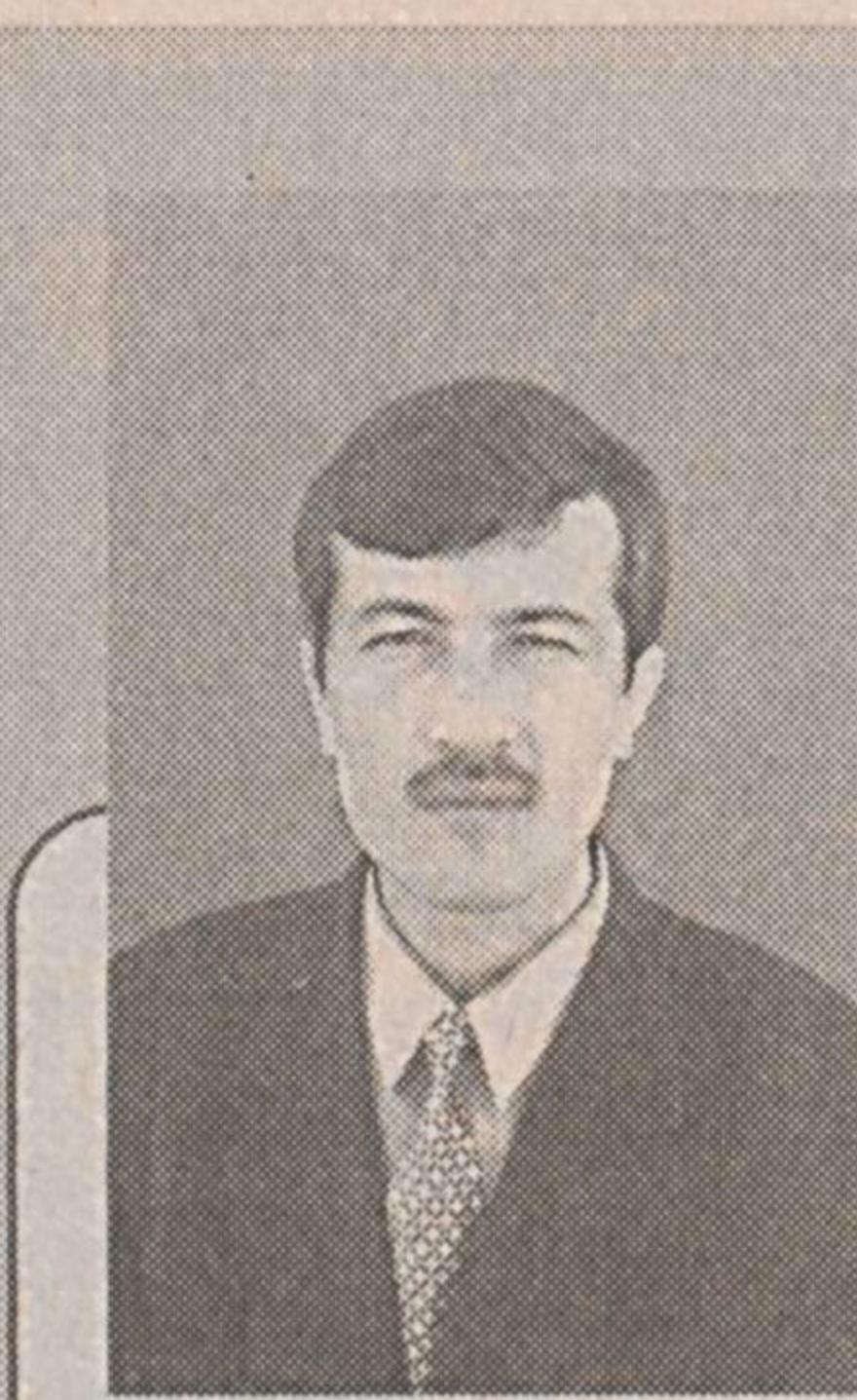
Л. ВОВЕНАРГ.

Ўйлаган ишинг яхшиликка олиб келмаса, барча эзгу озуларинг бехудади.

Ж. ЖУБЕР.

Сабр аччигу лекин меваси ширин.

Ж. РУССО.

НАЗДИМДА ЭЛ ҚЎКСИ ТОҚҚА ЎХШАГАН

Паркентлик шоир Шукрат ТОХИР ўзига хос ижодкор. Унинг шеърларида Ватан туйгуси айрича жилоланади. Ҳозирги кунда у «Паркент тонги» газетасида меҳнат қилаётир. Қуидиа шоирнинг ижодидан намуналар ўқийисиз.

ВАФО ҚЎРСИН

Дилда тутган юртнинг гами,
Аса ўлон-қизлар қами?

Қиша қолган қумри каби
Ватан биздан вафо қўрсин.

Кимлар кетар, кимлар қайтар,
Юртисиз адо, жимлар қайтар.
Бобом айттар, момом айттар:
Ватан биздан вафо қўрсин.

Баҳору ёз, кузни қучиб,
Кушлар кетаси кетсин учиб.
Навқирон ёш авод учун
Ватан биздан вафо қўрсин.

Шеъру қўшик, наво биздан,
Бегубор қалб, сафо биздан.
Вафо биздан, даво биздан,
Азиз Ватан вафо қўрсин.

БЎЛМАС

Ҳикмати кўп гадоларнинг ҳәтида —
Тома-тома томган сугва ҳөвз ҳўлмас.
Номард қирни тог деб билар ҳәлида —
Зоф тиляло пат маҳсан билан товуб бўлмас.

Туни тоғига улаб ярим дармонидан,
Шоир ғўзал боғ яратар армонидан,
Нодон нолиб ўттар тўкин давронидан,
Ит кечгани билан ашкор ҳөвз бўлмас.

Кўй-кўшик, қўшиш ғўзул бўлмас — замон,
Аса, шисоният умири — бир ғул, замон.
“Чўйи Ироқ”арни истар кўнгил, замон,
Ҳар хиргой қўлган киши ҳофз бўлмас.

Кўй юракка етолмайди тордан бўлак,
Ибосизлар ўттар толе, ёрдан бўлак.
Кўнгил асло кун кўрмасин ордан бўлак,
Танин пинҳон тутган кимхоб номус бўлмас.

ҲАЛҚИМДА

Ҳалқам, замин узра мағрур қадинг бор,
Эллар ичра кўкка туташ қадиринг бор,
Етимиш йилнинг дарди чўккан қалбинг бор,
Багрингда ётларни асрара, улар
Килич тутган билан қалқон бўлмагай.

Эркинга кўп тиккан эрксизлар қанча,
Миллатсиз, савдоий элсизлар қанча,
Кафтедек қабрга зор ерсизлар қанча,
Богингда ётларни асрара, улар
Кетмон тутган билан дехқон бўлмагай.

Аждодинг оламга маъриф бериб,
Тўрда ўтирганинг кўргагинг бориб!

Пойгандак жой берди ганимлар келиб...

Багринга уларни чорлана, улар
Босган бу тупроғинг Турон бўлмагай.
Оллола бизга ерин берган омонат,
Шу пок омонатга этмай хиёнат,

Хурлик водийсини айлаб зиёрат,
Бирликни байроқдай туттин кўлинингда,
Сўзлар бирлашмаса девон бўлмагай.

ҲАЁТ ҲАҚИДА

Ҳаёт — эски чорбог, бағрига кирсанг,
Ажаб савдоларин кўрсатади хўп.
Унда гоҳ мансабнинг отига минсанг,
Отингни бўйнига осилгувчи кўп.

Ҳаёт — эски дўкон, унинг моллари
Келиб-кеттаг қанча одамдан қолган.
Ҳаягаш кунларинг — зўр ҳаммоллари,
Жисмингдан болалик онларин олган.

Ҳаёт — эски даллол, қил сабру тоқат,
Қадиринг арzon ўлчар гоҳ ноҷор билб.
Сен парво килмагин, ортингдан фақат
Яхишилик қолади гулдай очилиб.

Шуҳрат ТОХИР.

ЁН Дафтардан

КУШ УЯСИДА ҚЎРГАНИНИ ҚИЛАДИ

Ота-оналар кўпинча, ўз фарзандларини ростгўй қилиб тарбиялаш йўлини кидириб юради. Лекин уларнинг овора бўлиб юришларига ҳеч хожат йўк. Чунки бундай йўл бор, ва у жуда кулаї. Бу ота-оналарнинг ўзлари ростгўй бўлишидир. Дононоларимиз «Куш уясидаги қўрганини қилади», деган хуласага бежиз келишмаган-ку, ахир.

МУҲАББАТ

Онанинг ўз фарзандига бўлган муҳаббатини ҳеч нарсага киёслаб бўлмаслиги бундай муҳаббат ҳақиқатан бекиёс эканлигининг исботидир.

ТОЗА ВА ЛОЙКА СУВ

Бир тоифа одамлар ариқдаги лойка сувни атайин тозалаб, тиндириб ичадилар, иккичи тоифа одамлар эса булоқдаги тоза сувни атайин лойқалатиб ариқларга оқизадилар — экинларини қондириб сугориш учун.

ДЎСТИК РИШТАЛАРИ

Дўстлик ришлиларини килга киёслаш мумкин — ўта нозик: сал эхтиёсизлик қилинса узилади, уни қайтадан тиқлаб бўлмайди. Улангани тақдирида ҳам, бариби, дарз кетади.

ҚАРЗ

«Мен ҳам вақти келгандага келин оламан ва у ёқтирадиган қайнона бўлмам», — деб юрган келин — бўлажак қайнона ҳозирнинг ўзидаёт вақт кетмасдан ўз қайнонаси ёқтирадиган келин бўлишига ҳаракат қилмоғи зарур.

СОҒЛИК ВА БОЙЛИК

Инсоннинг ўруг дунёга келганидан кейин ёлиб-югуриб топган барча бойлиги уни яратган Аллоҳ томонидан унга ҳада этилган энг катта бойлик — соғлик олдида хеч қанақа кимматга эга эмас.

ҲАЁТ «ТЕГИРМОН»И

Сув тегирмони қизиқ: юмшоқ буғдойни ҳам, каттиқ буғдойни ҳам бирдай майдалаб, опоккунга яратади. Аммо сув тўхтаса айланышдан тўхтайдайди.

Ҳаёт тегирмони эса ундан-да қизиқ: яхши одамни ҳам, ёмон одамни ҳам ўз комига тортганича айланаверади. Одамзот ҳаёт экан, бу тегирмон айланышдан хеч тўхтамайди.

Муҳаммад ТОШБОЛТАЕВ.

Тошкент шаҳар Бектемир туманинаги «Носир-мадад» масъулияти чекланган жамияти (ИИН 300371726) туттилади. Даъволар эълон чиқсан кундан бошлаб 2 ой давомида куидаги манзилда қабул килинади: X. Бойқаро кўчаси, 106-ий.

МИНОРАИ КАЛОН ТАРИХИ

Нўймонжон МУҲАММАДЖОНОВ олган суратлар.

КАЛДИРГОЧНИНГ ҚАСОСИ

Хитойнинг Тай Лай туманинаги Лян Жан Шининг уйидаги бир жуфтада калдирғоч тартилган. Аслонхоннома ҳуқумдор Буюк арки кининда монора ва монсаид курдирганди. Монора нағисликда ва гузалда бекиёс эдаб ёздилини. Никоят, ҳозирги кунда дунёга машҳур бўлган монира кутилди. Лекин ёдгорлик ёнгига яхши монорани яратади. Аммо уста монорани яратади турбади, унга ёз монини сирли ёзувлар билан туттаганини кунда дунёга машҳур бўлган монира кутилди. Акбар АЛИЕВ тайёрлади.

Кидирбай ТУЛАБОЕВ тайёрлади.

Моньиши, иншоот бунашадор ҳалкаларга бўлинади. Ана шу ёдгорлик ижодкори у сот о т о д Бако мөъмор эди.

Моньиши иншоот бунашадор ҳалкаларга бўлинади. Ана шу ёдгорлик ижодкори у сот о т о д Бако мөъмор эди.

Моньиши иншоот бунашадор ҳалкаларга бўлинади. Ана шу ёдгорлик ижодкори у сот о т о д Бако мөъмор эди.

Моньиши иншо